Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 655 van 7 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **Op zijn gekozen woonplaats bij**
advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 22 juli 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

"1. Verzoeker, die van onbepaalde nationaliteit is, en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 6 augustus 2025, genomen door de gedelegeerde van de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 13 februari 2024 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 12 februari 2027. Verzoeker beschikt ook over een Grieks reisdocument dat geldig is tot 5 maart 2029 (Documenten, stuk 5, nrs. 5-6; Landeninformatie, stuk 6, nr. 2, aanvraag derde landen Griekenland). Verzoeker betwist dit niet.

2. Inzake de taal die werd gebruikt tijdens het persoonlijk onderhoud, wijst de Raad op het pertinente verweer dat door de commissaris-generaal werd uiteengezet in zijn nota met opmerkingen:

"2.3.1. Verweerder stelt vast dat verzoeker de feiten verkeerd voorstelt in zijn verzoekschrift. Verweerder antwoordt dat het persoonlijk onderhoud in casu werd afgenomen door een dossierbehandelaar die

werkzaam is op het CGVS, de notities in het Nederlands werden opgesteld en er in casu aldus geen sprake is van notities in het Engels. Er is dus evenmin sprake van een vertaling via een "automatisch vertaalprogramma", gezien de notities van het persoonlijk onderhoud in het Nederlands werden opgesteld door de dossierbehandelaar werkzaam bij het CGVS. Het betoog van verzoeker mist dan ook feitelijke grondslag en is niet dienstig.

2.3.2. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet [oud] wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 [oud] stelt niet dat de ambtenaar en de tolk gebruik moeten maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal, in casu Engels - Arabisch, werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee (RvV 182 657 van 22 februari 2017).

2.3.3. Waar verzoeker stelt dat er bizarre vertalingen staan in het vertaald gehoorverslag, nuances missen en de betekenis grotendeels verloren ging dient opgemerkt dat verzoeker geen enkel concreet voorbeeld geeft van deze 'vertalingen'. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt geenszins dat de verklaringen van verzoeker niet begrijpelijk zouden zijn. Bovendien stelt verweerder vast dat de notities van het persoonlijk onderhoud tijdens het onderhoud werden opgevraagd (NPO, p.1), en deze op 22 juli 2025 aangetekend aan verzoeker werden overgemaakt. Verzoeker heeft echter nagelaten om opmerkingen over deze notities aan de Commissaris-generaal over te maken. De Commissaris-generaal wijst verzoeker er bij het bezorgen van deze kopie terecht op dat blijkens artikel 57/5quater, §3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet [oud] verzoeker wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag voor het nemen van de beslissing over zijn verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking het CGVS heeft bereikt, quod in casu. Verweerder meent dan ook dat de aangehaalde schendingen door verzoeker geenszins aanleiding kunnen zijn voor het vernietigen van de bestreden beslissing.

2.3.4. Dat verzoekers raadsman meent dat hij gedwongen werd in het Engels opmerkingen te geven aan het einde van het persoonlijk onderhoud, waardoor hij geen fijngevoelige nuances kon maken kan niet gevolgd worden door verweerder. Zoals hierboven aangehaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een Nederlandstalige medewerker van het CGVS. Uit het gehoorverslag blijkt verder niet dat verzoekers raadsman "gedwongen" zou zijn om zijn opmerkingen in het Engels af te leggen. Wat er ook van zij belette niets aan de raadsman om opmerkingen in verband met het onderhoud schriftelijk aan de commissaris-generaal mee te delen, quod non."

4. In de bestreden beslissing komt naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent terdege:

"Uit uw verklaringen en de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u zich psychologisch vermoeid voelt (CGVS, p. 2, 10). U geeft ook aan dat u last kan hebben van stuiptrekkingen en flauwvallen wanneer u onder stress staat, verdrietig of vermoeid bent (CGVS, p. 10, 11). U dient hiervoor een doorverwijzing van het Rode Kruis en een medisch verslag in van uw spoedopname op 21 maart 2025 omdat u een paniekaanval had (documenten 8 en 9). Uit deze documenten kan niets meer worden afgeleid dan dat u op dat moment een paniekaanval had, dat het mogelijk is dat u lijdt aan astma en dat u nog geen verdere diagnose heeft gekregen van uw problemen. Dat u zich psychische vermoeid voelt, wordt op zich niet betwist. Dient evenwel te worden opgemerkt dat uit de voorgelegde attesten noch uw eigen verklaringen kan worden afgeleid dat u, tengevolge uw mentale situatie, niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming.

Bovendien geeft u eveneens aan dat uw situatie nu beter is en geen psychologische behandeling nodig hebt (p. 11). Daarnaast werd u op het hart gedrukt het aan te geven indien u zich angstig of gestrest voelt en nood zou hebben aan pauze (CGVS, p. 2, 10). U vroeg op geen enkel moment om een (bijkomende) pauze noch haalde u tijdens het onderhoud aan niet (langer) in staat te zijn verder te gaan met het onderhoud. De Commissaris-generaal beschikt ook zelf niet over elementen of aanwijzingen die hierop wezen. U bleek daarentegen doorheen het onderhoud in staat alle vragen te begrijpen en op een omstandige wijze uw relaas uit de doeken te doen. U op het einde van het onderhoud nog uitdrukkelijk gevraagd of u alle redenen heeft kunnen geven waarom u niet kan terugkeren naar Griekenland, antwoorden u ja. U bevestigde daarenboven uitdrukkelijk de tolk goed te hebben begrepen. Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die u kunnen belemmeren bij het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure 'internationale bescherming', formeel aanhaalde dat er geen zulke zijn (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ in uw administratief dossier).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

5. Vervolgens wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- *"in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",*
- *"Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",*
- *"Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".*

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *"alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";*
- *"Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";*
- *"Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".*

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

6. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDAI/ECRE-rapport van juni 2024, RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025 die werden gevoegd in de nota van de commissaris-generaal, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met bronnen zoals Nansen Note 2025-3, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

7. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

8. Verzoeker, een zevenentwintigjarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Uit de door verzoeker neergelegde medische attesten blijkt dat hij op 21 maart 2025 een paniekaanval kreeg en maagpijn had. Tevens zou verzoeker aan astma lijden (Documenten, stuk 5, nr. 8). Hieruit kan geenszins blijken dat verzoeker enigszins beperkt zou zijn in zijn zelfstandig functioneren. Verzoeker verklaarde bovendien dat hij desondanks zijn maagproblemen kon werken indien hij hiervoor de benodigde medicatie neemt (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11). Verder verklaarde verzoeker niet langer last te hebben van een uitslag die hij had op zijn been (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 15).

In zijn verzoekschrift betoogt verzoeker dat er aanwijzingen zijn dat verzoeker lijdt aan een psychologische problematiek, doch verzaakt om hiervan enige vorm van attestatie neer te leggen waaruit een diagnose blijkt. Het loutere feit dat verzoeker een paniekaanval ervaarde volstaat niet om te besluiten dat er in hoofde van verzoeker een psychologische problematiek speelt die een ernstige weerslag heeft op diens zelfstandig functioneren.

Waar verzoeker betoogt dat hij kwetsbaar is vanwege diens herkomst uit Gazastrook en de problematiek aldaar, overweegt de Raad dat een zulke algemene verwijzing niet volstaat om een bijzondere kwetsbaarheid aan te tonen. Dit dient te worden bewezen aan de hand van concrete, persoonlijke elementen.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn

status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

9. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-verblijfsvergunning beschikt, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Het al dan niet beschikken over een gedrukte versie van de ADET-verblijfsvergunning doet hieraan geen afbreuk.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

10. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Verzoeker werd op 13 februari 2024 de vluchtelingenstatus toegekend en verkreeg zijn reisdocument op 6 maart 2024 (Documenten, stuk 5, nrs. 5-6; Landeninformatie, stuk 6, nr. 2, aanvraag derde landen Griekenland). Verzoeker, afhankelijk van welke verklaring men gelooft, verbleef tussen de 5 en 7 maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. De bestreden beslissing merkt hieromtrent terdege het volgende op:

"Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw vertrekdatum uit Griekenland onduidelijk is. Zo geeft u aan samen te zijn vertrokken met uw broer in september (CGVS, p.9), terwijl uw broer aangeeft in juli te zijn vertrokken (CGVS, H […], p. 13, 15, zie blauwe map, document 3). Daar u pas uw Griekse papieren ontving in mei (CGVS, p. 6), zou u volgens de verklaringen van uw broer twee maand later al vertrokken zijn uit Griekenland. Dit getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Deze indruk wordt bevestigd doordat u zelf aangeeft nooit de intentie te hebben gehad om in Griekenland te blijven omdat België van in het begin uw bestemming was (CGVS, p. 8, 9-10)."

Tijdens het korte verblijf van verzoeker in Griekenland blijkt uit zijn verklaringen dat hij niet de benodigde stappen nam om zijn rechten aldaar te doen gelden. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent op goede gronden het volgende:

"Verder heeft u namelijk niet aannemelijk gemaakt dat u de te verwachten stappen heeft ondernomen om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland.

Zo heeft u tijdens uw verblijf in het opvangcentrum geen serieuze voorbereidingen getroffen op uw verblijf in Griekenland na het ontvangen van de vluchtelingenstatus. Verder dan louter geld vragen aan een vriend voor een bootticket naar Athene bent u niet geraakt (CGVS, p. 8). U heeft bijvoorbeeld geen moeite gedaan om, net zoals uw broer, zich te registreren bij organisaties die vluchtelingen bijstand verlenen. Uw verklaring daarvoor was dat u afhankelijk was van uw broer, het opvangcentrum onmiddellijk wou verlaten en zich te moe voelde om zelf te registreren (CGVS, p. 12).

Wat betreft uw moeilijkheden om aan huisvesting te geraken, dient vooreerst opgemerkt te worden dat u weldegelijk meermaals onderdak vond in Griekenland. Zo verklaart u dat u meermaals terecht kon bij vrienden en familie in Athene (CGVS, p. 12, 13). Behalve via vrienden en familie, stelt u enkel nog via het internet te hebben gezocht naar huisvesting in Griekenland (CGVS, p. 13). Verder legt u verwarrende verklaringen af over dat u nog verdere hulp die u zocht om huisvesting te vinden. Zo verklaart u eerst geen verdere hulp te hebben gezocht, maar na enkele omwegen waarin u aangeeft niet in detail te willen gaan, komt u daar op terug en stelt u bij het Rode Kruis hulp te zijn gaan vragen (CGVS, p. 13 – 14). Door deze tegenstrijdige verklaringen en omdat u niets kan voorleggen dat aantoont dat u verdere hulp bent gaan zoeken, kan hier maar moeilijk geloof aan worden gehecht.

Wat betreft uw moeilijkheden om de taal te leren, moet worden aangegeven dat u weinig interesse toonde in het leren van de Griekse taal. U stopte vrijwillig uw Griekse taallessen in het opvangcentrum en had verder geen interesse om zelf verder te leren, naar eigen zeggen omdat u nooit het plan had om in Griekenland te blijven aangezien België van in het begin uw bestemming was (CGVS, p. 8)."

"Tot slot kan worden vastgesteld dat u beschikt over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen. Zo kon u rekenen op uw familie en vrienden voor zowel financiële hulp

voor uw reis en leven in Griekenland (CGVS, p. 4, 5-6), als praktische steun bij het verkrijgen van de nodige documenten en in het voorzien van onderdak (CGVS, p. 12, 13, 14). U had in Griekenland ook toegang tot een advocaat (CGVS, p. 6-7). Bovendien beschikt u over een brede talenkennis, daar u naast Arabisch ook Engels kan en ondertussen ook Frans aan het leren bent (CGVS, p. 2, 9). Deze elementen getuigen van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden."

De Raad merkt hierbij nog op dat verzoeker in België reeds werkt in de landbouw, hetgeen een element is dat zijn zelfredzaamheid benadrukt (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9).

Er kan uit de bovenstaande elementen genoegzaam worden geconcludeerd dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker zich niet staande zou kunnen houden bij een terugkeer naar Griekenland. Immers blijkt dat hij een mate van zelfredzaamheid vertoont en hij kan rekenen op een ondersteunend netwerk in Griekenland terwijl er geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid in zijn hoofde. Het is evenwel aan verzoeker om de benodigde stappen te nemen om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigden van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

11. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."

Geen van de partijen heeft binnen de in artikel 2.45, § 3, van de RvV-wet vastgestelde termijn verzocht om te worden gehoord, of de partij die binnen die termijn gevraagd heeft om te worden gehoord, heeft dit niet gedaan overeenkomstig artikel 2.45, § 3, eerste lid, of artikel 2.21, eerste lid, 4°, van de RvV-wet.

De commissaris-generaal heeft niet gevraagd om te worden gehoord. De verzoekende partij heeft niet uiteengezet waarom ze niet akkoord kan gaan met de motieven van de beschikking.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 2.45, § 4 van voormelde wet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op zeven september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
I. VERLOOY,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,
I. VERLOOY	S. VAN CAMP